

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Af Brorsøns almanak

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Af Brorsøns almanak", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956, 1951-56, s. 229.* Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-workid93973/facsimile.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*

Af Brorsons almanak

1760

D 1 Jan: [På hvidt blad]
Det gamle Aar gik hen!
Lad gaae, med hvad igien
Der er endnu tilbage
af Zions Pilgrims Dage
Jo snarere de svinder,
Vor Længsels Dag oprinder.

3. Januar. Enoch.
Enoch! Himlens Sendebud,
Hvorfor har dog Jorderige
Seet saa faae af dine lige,
Saadan vandrende med Gud.
Lyynet var dit Liv paa Jorden,
Derfor og dil ord, som Torden.

4. Januar. Methusalem.
O lad mig dog min Tiid ey spille,
Men aagre med den dyre Skat
Saadan, som ieg det ønske vilde
Udi min sidste Dødsens Nat.
Ja holde den saa kiær og rar
Som hver Minut den sidste var.

11. Januar.
Colding Kircke indviet 1758.
Vie mit Hierte Siel og Sind
Til din egen Tempel ind

Brorsons almanak 1760 blev funden af L. R. Tuxen blandt gamle familiepapirer (L. R. Tuxen, H. A. Brorsons egne Psalmer og aandelige Sange, 1866, s. 355, jfr. ovenfor s. 20-24) og af ham udgivet i ant. skr., s. 346-50. Nu i Kgl. Bibl., Additamenta 117, 8°. Eksemplaret er ufuldstændigt. Selve kalenderen er kun beræret fra 3. januar til 5. februar, fra 27. februar til 11. marts og fra 2. til 3. april. Brorsons vers står dels i kalenderen ved bestemte datoer, dels på hvide blade i den lille bog. — 3. jan.: *Enoch* | 1. Mos. 5, 22-24; »Enok vandrede med Guds. — 4. jan.: *Methusalem* | 1. Mos. 5, 25-27. L. 5: *rar* | kostbar. — 11. jan.: Om indvielsen af Colding kirke se s. 227-28. Den nævnes her som et stort mindet.

Forbedrede. Januarius. Juliansff. 1760.

23 Enoch ☾ ☉ (23 Forlorens)
Enoch: frimodt Dandebud
Løste du sig Jordens
Gode for færd af den Lige
Løst du Mandens med Gud.
Liget nu at lød du Jorden,
Løst du sig ud, som Enoch.

24 Jerusaleem ☾ ☽ (24 Adam)
O lad mig dog min Evid og Hvid
Min sag og min den sigt
Løst du. som mig det end vilde
Lig min færd skilte det.
Løst du mig for Lige og var
Den som min det den færd var.

25 Simeon ☾ ☐ (25 Søndag)
Thu du guden den Dren,
Thuff. guden den Dren.
Løst du. Hvid den.
Løst du: Dren den: guden den.
Løst du.

Af Brorsons almanak. Nedenunder hans navnetræk.

at mit Liv og hvad ieg driver
En bestandig Lov-Sang bliver.

13. Januar. 1. S. e. H. 3. Kong.
For mig er ingen Byrde svar,
Saalenge ieg min Brudgom har,
Men synes hand at vige bort,
Er Solen selv paa Himlen sort.

20. Januar. 2. S. e. H. 3. Kong.
Det gielder om i Nødens stand
At raabe og at bie,
Guds moderlige Hierte kand
Umuelig altid tie.

27. Januar. 3. S. e. H. 3. Kong.
Kun ei, saa lader ieg mig nøye,
Det ene søde Jesu giv,
Som er saa deyligt i dit øye,
Den sande, faste Troens Liv.
Ja Dag fra Dag formeer i mig
Den Troe, den Troe, som favner dig.

3. Februar. Septuagesima.
Af dem, som i Guds Viingsgaard tiene,
Er dog arbejderne kun faae,
Især, som redelig attræne
I alting Herrens Priis allene.

[På et hvidt blad mellem februar og marts:]

Aria.
*Sathan er af sin natuur
Alldiid mod Guds Kircke suur,*

3. febr. 1. 3: Især; rettet fra Sær de.

13. jan.: 1. S. e. H. 3. Kong.] Evangeliet Lk. 2, 42-52: Den tolvårige Jesus blev borte for Maria og Josef. — 20. jan.: 2. S. e. H. 3. Kong.] Evangeliet Joh. 2, 1-11: Brylluppet i Kana, se særlig v. 3-5. — 27. jan.: 3. S. e. H. 3. Kong.] Evangeliet Mt. 8, 1-13: Den spædtske og hovedsmanden i Kapernum, se særlig v. 10. — 3. febr.: Septuagesima] Evangeliet Mt. 20, 1-16: Arbejderne i vingården. I. 3: som] de, som.

Færdig af fortræd at briste;
Derfor altid gaaer paa Luur,
Til at fange, til at friste,
Alliid vil hand med Os tviste.
Sathan etc.

2.

Derfor lod din Jesus sig
Friste, for at værge dig,
Friste i saa mange maader,
Zion! ja forferdelig!
At jo meer din fiende fraader,
Hand omringer dig med naader.
Derf ---

3.

Stangen ingen Stilstand veed,
Zion! Zion! vaag og beed!
Sæt som Harnisk for din Bringe
Frelserens Retferdighed,
Troen alle ting kund tvinge,
Men ved høn og ordets Klinge,
Stangen ingen ---

2. Marts. 2. S. i Faste.

Vor utaal med Guds vilje tysse,
Det Faderlige Riis at kysse,
Men holde fast med Bøn og Graad,
I Korsset er det beste Raad.

9. Marts. 3. S. i Faste.

Da det fule Helved Pack
Gaaer os, hver saa hart paa Livet
Gud skee evig, evig tack,
Som os har en Frelser givet.

Aria: 2, 1-3: Mt. 4, 1-11; Hebr. 4, 15. — 2, 5: at] så at. — 3, 3-4: Ef. 6, 14. — 3, 5: Ef. 6, 16. — 3, 6: Ef. 6, 17-18. — 2. marts: 2. S. i Faste] Evangeliet Mt. 15, 21-28: Den kanaanæiske kvinde. L. 1: utaal] utålmodighed. — 9. marts: 3. S. i Faste] Evangeliet Lk. 11, 14-26: »Jesus drev en djævel ud.«

[På 3 hvide blade mellem marts og april:]

O Gud skee lov for ald sin Naade
For hvert minut og øyeblik,
Som vil og skal allene raade
For Liv og Siel til sidste nick.

* * *

Hvad har de nock til Liv og Siel,
Der følge dig, Immanuel,
Forlyster sig udi din Naade
Og lader dig i alting raade.

* * *

Da staaer din Tro, som Eeg ved Rod,
Urørlig som en Klippe,
Naar Jesus synes dig imod,
Du ham dog ey vil slippe.

6. April. Paaskedag.

O Himmelsøde Morgenrøde,
O alle mine Dages Priis,
Din Luft blev sød som Paradis,
Da ald min fryd stod op af Døde.

[På et hvidt blad sidst i bogen:]

See! hvor det gamle Hierte slog
af himmel-glæde, da hand tog
Guds Søn paa sine Hænder,

Det sidste digt: Foran dette står et kryds, som åbenbart skal svare til et kryds ved 2. februar, kyndelmisse, hvor der ikke var plads til mere end få linier. Af digtet findes de 12 første linier i et brev fra Brorson til provst Pontoppidan i Fredericia (29. jan. 1760, Kirkehist. Saml. I, s. 194). Brevet har de s. 234 angivne varianter.

Mellem marts og april: 1, 3: som] går tilbage på Gud i L. 1, i virkeligheden brugt = han, se under Tr. r. KL, nr. 249, 9, 4. — 1, 4: nick] muligvis = blund, jfr. Tr. r. KL, nr. 138, 3, 6. — 2, 1: hvad] hvor. — Det sidste digt handler om evangeliet til kyndelmisse, Martie renselsesdag, som var helligdag: Lk. 2, 22-32 (den gamle Simeon).

Og tæt ham lagde til sit Bryst.
Her sagde hand er Liv og Trøst
For alle Verdens Ender.
Hvor stod da Glæde Taurers Vand
Som Perler i den gamle Mand
Hans Himmel-tendte øye.
For liden var ham Verdens Jord,
Men hand vil strax til Engle-Choor,
Guds Naade at ophøye.
Saa tage ham nu, hvo der vil,
Vi seer hand hører alle til,
Ald Salighedens Kilde.
Hand er med ordet alle nær,
Fordi hand har os alle kjær,
Nu gielder det: at vilde.
O see den søde Kierlighed,
Der straalr af hans øyne ned
Paa alle knuste Hierte.
Hvor reckr hand at favne dem,
Hvor hyder hand sit Hierte frem
Til alle Siæle-Smerter!

L. 5: Trøst] Lyst. — L. 11: strax til Engle-Choor] op i Himnel-Chor. — L. 12: Guds] den.

L. 8-9: Mand hans] mands. — L. 13: ham] Jesus.

Ved hundredårsfesten for enevoldsmagten

1760

En Jubel-Psalme,

som blev siunget af Frue Kirkes Taarn i Ribe,
JUBEL-FESTENS TREDJE DAG DEN 18. OCTOBR.

og dertil forfatted af Biskoppen sammesteds

Hans Adolph Brorson.

Mel. Fra Himlen høyt komme vi nu her etc.

1. **F**ra Himlen selv kom Freden ned,
Og kyssede Retfærdighed;
Da *Tredie Kong FRIDERICH*
Derfra sit Spiir, det rette, fik.
2. Ældgamle gode Cimber-Land,
Du vandt din Lykke Friheds Stand.
Din Ret er nu i god Behold,
Saa kær en *Faders Enevold.*
3. Bort kaade Stæders vilde Snak
Om Frihed, naar forhærdet Pak
Tør stime Gader og og ned,
At trodse GUD og Øvrighed.
4. Ney! *Danmark* har det rette Tegn
Af Friheds egen Føde-Egn,
Hvor *Danner-Kongen* har enhver
Sin Undersaat som Søn saa kær.
5. De *Danske Kongers* sømme Favn
Forklarer *Jordens Gaders* Navn,
Ved Naade bær *Monarchen* ret
Sin *HERres iftlige Portrait.*

Jubel-Psalmen findes som tillæg i Broder Brorson. Disse Rigers Jubel-Hæytid, forestillet i en Prædiken paa Jubel-Festens første Dag, den 18 October 1760, i Anledning af Texten Ps. 118 v. 50, 51, 119 Hymneste udi Vor Frelseres Kirke paa Christianshavn. Broder Brorson er H. A. Brorsons søn, se ovenfor s. 20. — 1, 1-2: St. 85, 11. — 2, 1: *Cimber-Land* her om Danmark, ellers ofte om Jylland, se s. 205. — 5, 2: *Jordens Gader* ud fra St. 83, 6 betegnelse for konger, jfr. Joh. 10, 34 og Tr. r. III, nr. 245, 6, 3.